

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mitnitsa Varna

Strona przeciwna: „SAKSA” OOD

Przy udziale: Okrazhna prokuratura – Varna

Sentencja

Nomenklaturę scaloną znajdującą się w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1101/2014 z dnia 16 października 2014 r. należy interpretować w ten sposób, że olej mineralny, taki jak omawiany w postępowaniu głównym, nie może z uwagi na cechy charakterystyczne jego destylacji zostać zaklasyfikowany jako olej napędowy do podpozycji 2710 19 43 tej nomenklatury, pomimo że olej ten spełnia wymogi przewidziane w normie zharmonizowanej EN 590 w brzmieniu z września 2013 r. dotyczące oleju napędowego przeznaczonego dla klimatu arktycznego lub surowego klimatu zimowego.

(¹) Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Polska) w dniu 24 listopada 2017 r. – WB

(Sprawa C-658/17)

(2018/C 134/16)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Wnioskodawca w postępowaniu głównym

WB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 46 ust. 3 lit. b w zw. z art. 39 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego (¹) należy rozumieć w ten sposób, że wydanie zaświadczenia dotyczącego orzeczenia w sprawie spadkowej, którego wzór stanowi załącznik numer 1 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1329/2014 z dnia 9 grudnia 2014 r. ustanawiające formularze, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 (²), jest dopuszczalne także w odniesieniu do orzeczeń, które potwierdzają status spadkobiercy, ale nie podlegają (nawet w części) wykonalności?
- 2) Czy art. 3 ust. 1 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 należy interpretować w ten sposób, że akt poświadczenia dziedziczenia sporządzany przez notariusza zgodnie z niespornym wnioskiem wszystkich uczestników postępowania poświadczeniowego, który wywiera skutki prawne prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku – taki jak akt poświadczenia dziedziczenia sporządzany przez notariusza polskiego – stanowi orzeczenie w rozumieniu tego przepisu?

a co za tym idzie,

czy art. 3 ust. 2 zd. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 należy rozumieć w ten sposób, że notariusza sporządzającego tego rodzaju akt poświadczenia dziedziczenia należy uznać za sąd w rozumieniu ostatnio powołanego przepisu?

- 3) Czy art. 3 ust. 2 zd. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 należy interpretować w ten sposób, że powiadomienie dokonywane przez państwo członkowskie zgodnie z art. 79 rozporządzenia ma walor informacyjny i nie jest warunkiem uznania przedstawiciela zawodu prawniczego właściwego w sprawach spadkowych, który wykonuje funkcje sądowe za sąd w rozumieniu art. 3 ust. 2 zd. 1 rozporządzenia, jeśli spełnia on warunki wynikające z ostatnio powołanego przepisu?
- 4) W razie negatywnej odpowiedzi na pytanie 1, 2 lub 3: czy art. 3 ust. 1 lit. i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 należy rozumieć w ten sposób, że uznanie krajowego instrumentu proceduralnego poświadczającego status spadkobiercy, takiego jak polski akt poświadczenia dziedziczenia, za orzeczenie w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 wyklucza jego uznanie za dokument urzędowy?
- 5) W razie pozytywnej odpowiedzi na pytanie 4: czy art. 3 ust. 1 lit. i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 należy interpretować w ten sposób, że akt poświadczenia dziedziczenia sporządzany przez notariusza zgodnie z niespornym wnioskiem wszystkich uczestników postępowania poświadczeniowego – taki jak akt poświadczenia dziedziczenia sporządzany przez notariusza polskiego – stanowi dokument urzędowy w rozumieniu tego przepisu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 201, s. 107.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1329/2014 z dnia 9 grudnia 2014 r. ustanawiające formularze, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego; Dz.U. L 359, s. 30.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 10 października 2017 r. w sprawie T-211/14 RENV, Toni Klement / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO),
wniesione w dniu 13 grudnia 2017 r. przez Toniego Klementa**

(Sprawa C-698/17 P)

(2018/C 134/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Toni Klement (przedstawiciel: J. Weiser, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 10 października 2017 r. wydanego w sprawie T-211/14 RENV; oraz
- obciążenie Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie co do istoty wskazuje w odwołaniu trzy zarzuty.

W zarzucie pierwszym wnoszący odwołanie twierdzi, że uzasadnienie dotyczące stwierdzenia, iż rozpatrywany trójwymiarowy znak towarowy ma charakter odróżniający, jest nieodpowiednie. Zaskarżony wyrok nie zawiera uzasadnienia dotyczącego tego, z jakiego powodu sporny trójwymiarowy znak towarowy ma szczególnie wysoki charakter odróżniający, ponieważ jego kształt wynika wyłącznie z wymagań technicznych. I tak uzasadnienie wyroku nie jest jasne ani zrozumiałe w odniesieniu do istotnej kwestii, w związku z czym naruszono prawo.